

תת"ע 805/04/15 - מדינת ישראל נגד אלירן נחאיסי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

15 יוני 2015

תת"ע 805-04-15 מדינת ישראל נ' אלירן נחאיסי
בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלירן נחאיסי

הנאשם

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, בתאריך- 12.11.14 בשעה 13:27 הוא נהג ברכב (אופנוע), ברחוב משה דיין דרך השלום בתל אביב, ובעת שהרכב היה בתנועה הוא השתמש בטלפון נייד שלא באמצעות מיקרופון המותקן ברכב. בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961.

הנאשם כפר בהאשמה המיוחסת לו ונשמעו הראיות.

מטעם התביעה העידה השוטרת גליזר ליאת, עדותה נשענה רובה ככולה על הדו"ח אותו רשמה ביום האירוע. ת/1

על פי רישומה בהיותה ברחוב משה דיין מול בית מס' 154, היא הבחינה בקטנוע עליו רכב הנאשם ברחוב משה דיין לכיוון צפון, בנתיב השמאלי, ובעת היותו בנסיעה הוא החזיק בידו השמאלית ליד הבטן במכשיר טלפון נייד, היא הבחינה כי הוא מזיז את אגודל כף ידו תוך כדי מבט לעבר המכשיר, כאשר כל העת כאמור הוא בנסיעה.

בשל אופן נהיגתו כאמור, לאחר שנעצר בצומת דרך השלום בעיקבות מופע אור אדום שדלק בכיוון נסיעתו, ולאחר שהעביר את הטלפון ליד אוזן ימין. ניגשה אליו השוטרת, כאשר בכל העת היא שמרה על קשר עין. בעבירה אותה ביצע הנאשם היא הבחינה במרחק של כ- 50 מ' לפני הצומת המדובר.

תגובת הנאשם לאוזני השוטרת "חבר שלי סימס לי הודעה - כן אני יודע"

בבית המשפט העיד הנאשם כי אכן הוא נהג בקטנוע במקום המדובר, דא- עקא הוא כלל לא נגע במכשיר הטלפון הנייד. לא דובים ולא יער, לא היו הדברים מעולם.

לא זאת אף זאת, גם התגובה שנרשמה כביכול מפיו במעמד רישום הדו"ח, כולה פרי דמיונה של השוטרת, שכן הדברים מעולם לא נאמרו על ידו.

עוד הוא הוסיף כי ישנו מתקן קבוע לקטנוע לאחזית הטלפון הנייד ואין כל צורך לאחוז בו בידו. זאת ובכדי לאשש טענותיו הוא הביא פלט שיחות (נ/1) של מכשיר הנייד על שם חגית דביר ולפיו "הוכחה" כי הוא לא הפעיל את המכשיר במועד ובזמן הרלוונטי לכתב האישום.

לאחר ששמעתי את הצדדים, הזהרתי עצמי כי בעדות של עדת תביעה יחידה עסקינן, השתכנעתי כי לשוטרת היה שדה ראייה לתוך הצומת המדובר. היא הבחינה בנאשם עת ביצע העבירה ותגובתו שנרשמה על ידה, היא תגובתו האותנטית, האמיתית שמסר בפניה - ולא בסיפורי בדים עסקינן.

באשר למסמך אותו הגיש הנאשם "פלט שיחות", מבלי להתייחס כי מדובר במסמך המתייחס לשם אחר, גם אז אני קובע כי, משקלו הראייתי של המסמך הינו קטן ביותר. זאת מן הטעם כי לא כל פעולה שמתבצעת במכשיר נרשמת בפלט השיחות, לדוגמא: עיון בספר הטלפונים, קריאת הודעת ס.מ.ס, או גלישה בפייסבוק.

הוראות החוק בעבירה הזאת ברורות ואוסרות על נוהג ברכב, לאחוז או להשתמש במכשיר טלפון נייד בזמן שהרכב היה בתנועה, אלא באמצעות דיבורית.

תקנה 28 (ב)(1) בעת שהרכב בתנועה, הנוהג ברכב -

(א) לא יאחז בטלפון קבוע או נייד, ולא ישתמש בהם ברכב אלא באמצעות דיבורית;

(ב) לא ישלח או יקרא מסרון (s.m.s);

במקרה זה השתכנעתי כי התביעה הרימה את נטל ההוכחה, ואני מאמין כי הנאשם לפחות אחז במכשיר הטלפון.

סוף דבר בהשעני על עדות השוטרת, לה אני מאמין. אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשע"ה , 15 יוני 2015, במעמד הצדדים